

Stk. 2.

Bestemmelsen er ny som lovbestemmelse, men svarer til den gældende ordning efter § 12, stk. 3 i den gældende bekendtgørelse.

Bestemmelsen fastslår, at de ydelser, der er nævnt i stk. 1, skal være udtrykkelig rekvireret af brugeren.

Stk. 3.

Bestemmelsen er ny som lovbestemmelse, men svarer til den gældende ordning efter § 12, stk. 1 i den gældende bekendtgørelse.

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen fastsætter størrelsen af og opkrævningsformen for vederlaget for de ydelser, der er nævnt i stk. 1.

Som udgangspunkt leverer folkebibliotekerne disse ydelser som særlige serviceydelser, og det forudsættes, at prisen fastsættes således, at den maksimalt dækker de omkostninger, der er forbundet med producere og levere ydelserne. Såfremt ydelserne leveres på et marked, hvor der også er private udbydere, skal prisfastsættelsen ske i overensstemmelse med de særlige regler i stk. 4 og 5, samt de regler, der fastsættes i medfør af stk. 6. Kommunerne skal endvidere aflægge en regnskabsmæssig redegørelse for de pågældende ydelser, jf. stk. 6.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen vedrører de nye muligheder for folkebibliotekerne til at levere særlige serviceydelser og sælge vidensbaserede tjenester på et marked, hvor der også er private udbydere. Bestemmelsen præciserer, at priserne på ydelserne skal fastsættes på markedsmæssige vilkår, således at de ikke medfører urimelig konkurrence.

De nærmere regler i tilknytning til kommunernes prisfastsættelse og aflæggelse af regnskabsmæssige redegørelser for de ydelser, der udbydes i konkurrence, vil blive fastsat i samarbejde med Indenrigsministeriet. Den regnskabsmæssige redegørelse vil - ligesom kommunernes regnskabsmæssige redegørelser efter lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder - skulle afgives som en del af det samlede kommunale årregnskab, jf. herved §§ 45 og 46 i lov om kommunernes styrelse og det i medfør heraf fastsatte »Budget- og regnskabssystem for kommuner og amtskommuner« (jf. lovbekendtgørelse nr. 59 af 29. januar 1998). Redegørelsen vil skulle inddrage såvel de direkte som de indirekte omkostninger ved udførelsen af de omhandlede opgaver.

Til stk. 5.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen præciserer, at folkebibliotekernes salg af ydelser, der udbydes i konkurrence med private, ikke over en treårig periode må give samlet underskud.

I henhold til bestemmelsen skal kommunerne gennem deres regnskabsaflæggelse kunne dokumentere, at folkebibliotekernes salg af ydelser på markedsvilkår ikke giver underskud over en treårig periode. Periodeangivelsen på 3 år svarer til den periode, der er fastsat i tilknytning til statsinstitutioners adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed, idet denne virksomhed til enhver tid skal udvise enten balance eller overskud, når de seneste 3 års driftsresultater opsummeres (jf. Finansministeriets Budgetvejledning 1996, pkt. 21.23.1).

Kulturministeriet skal bemærke, at sigtet med den pågældende bestemmelse tillige er at sikre kommunens skatteborgere mod, at de pågældende ydelser finansieres helt eller delvist på grundlag af de midler, som kommunalbestyrelsen afsætter til folkebibliotekets almindelige drift.

Stk. 6.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen fastslår, at kulturministeren efter forhandling med indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om prisfastsættelse efter stk. 4 og regnskabsaflæggelse i forbindelse med folkebibliotekernes salg af ydelser, der er nævnt i stk. 1, jf. stk. 4 og 5.

Det er hensigten at fastsætte regler, der sikrer, at folkebibliotekernes samlede aktiviteter efter stk. 1, jf. stk. 4 og 5, ikke er konkurrenceforvridende over for private, og at kommunerne skal aflægge en gennemsigtig regnskabsmæssig redegørelse for de pågældende aktiviteter som en del af kommunens årsregnskab.

Til § 21

Bestemmelsen er omformuleret i forhold til den gældende bestemmelse i § 18.

Som noget nyt fastsætter lovforslaget en maksimumgrænse pr. materialeenhed, der afleveres for sent. Samtidig fastsættes som efter den gældende ordning et samlet maksimum for det gebyr, der kan opkræves for lån, der omfatter flere materialeenheder (jf. stk. 2).

Bestemmelsen er fakultativ. Ministeriet finder det hensigtsmæssigt, at det overlades til kommunerne at beslutte, hvorvidt der skal opkræves et gebyr og i givet fald hvor højt dette gebyr skal være (inden for maksimumgrænserne).